

Til nr. 9 og 10

Bestemmelsen i § 24, stk. 3, nr. 5, foreslås ændret, således at uddannelsessøgende, der ikke har flere klip, altid har det højeste fribeløb. Det gælder, selv om de tager orlov fra uddannelsen, er i lønnet praktik eller er studieinaktive. Baggrunden for forslaget er, at man ikke finder det rimeligt, at uddannelsessøgende, der f.eks. tager orlov i en periode, hvor de ikke har flere klip, skal have nedsat deres fribeløb. I konsekvens af den foreslåede ændring foreslås det i § 24, stk. 2, præciseret, at stk. 3, nr. 5, udgør en undtagelse til hovedreglen, hvorefter den uddannelsesmæssige situation er afgørende for fribeløbet.

Bestemmelsen i § 24, stk. 3, nr. 4, foreslås samtidig præciseret, således at det fremgår, at uddannelsessøgende, der modtager anden offentlig støtte, der tilsigter at dække leveomkostningerne, har det højeste fribeløb, men kun i perioder, der i øvrigt giver ret til uddannelsesstøtte. Heri ligger, at uddannelsessøgende, der tager orlov fra uddannelsen eller er studieinaktive, og som i samme periode får anden offentlig støtte, i overensstemmelse med hovedreglen har det mellemste fribeløb, jf. § 24, stk. 2, i lov om statens uddannelsesstøtte.

Til nr. 11

Den foreslåede ændring er en konsekvens af nr. 21.

Til nr. 12 og 13

Det foreslås, at gæld vedrørende for meget udbetalt støtte (FM-gæld) fremover - udover tilfælde, hvor støttemodtager har fået førtidspension eller invaliditetssydelse - også skal kunne eftergives, hvis støttemodtageren tidligst 4 år efter, at den seneste uddannelse er ophørt, kan dokumentere, at vedkommendes erhvervsevne er nedsat i tilsvarende omfang. Dette kan være tilfældet, hvis der er en formodning for, at støttemodtageren på grund af længere tids fravær fra arbejdsmarkedet ikke i fremtiden får erhvervsindkomst. Erhvervsevnen kan således være nedsat, hvis støttemodtageren efter en længere arbejdsløshedperiode overgår fra arbejdsløshedsdagpenge til bistandshjælp, eller hvis låntager i en længere uafbrudt periode - mindst 4 år - har haft bistandshjælp som eneste indkomst.

Til nr. 14-16

Det foreslås, at misligholdt studiegæld både i form af stats- og studielån samt tidligere statsgaranterede studielån fremover skal kunne inddrives ved udpantning, hvilket vil sige, at disse krav kan inddrives ved foretagelse af udlæg uden foregående dom, forlig eller andet eksekutionsgrundlag. Langt de fleste offent-

lige fordringer er i dag tillagt udpantningsret, idet der er tale om krav, hvis størrelse, grundlag og eksistens umiddelbart kan fastslås, og som det ville være forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger og ressourcer først at skulle undergive en almindelig retssag ved domstolene. Hertil kommer, at skyldnerne altid har mulighed for at få behandlet eventuelle indsigelser mod kravet af de administrative myndigheder og benytte sig af den sædvanlige klageadgang.

Misligholdt studiegæld har ikke hidtil kunnet inddrives ved udpantning, dels på grund af manglende hjemmel og dels fordi de lånedokumenter, der i sin tid er udstedt for lånene, kun i begrænset omfang kan danne grundlag for en selvstændig fogedforretning uden forudgående dom eller forlig.

Udpantningsmuligheden vil medføre en lettere adgang til at søge kravet dækket ved udlæg i skyldnerens aktiver, men vil dog blive administreret således, at udpantning kun vil blive sat i værk, såfremt det på forhånd må antages, at skyldneren er i besiddelse af aktiver til genstand for udlæg.

Behovet for nu at udvide udpantningsadgangen, som omfatter de fleste andre offentlige krav, til også at omfatte skyldig studiegæld er desuden aktualiseret af vedtagelsen i 1994 af reglerne om videregivelse af oplysninger om gæld til det offentlige til private kreditoplysningsbureauer. Det er her en forudsætning for, at indberetning kan ske, at forskellige betingelser er opfyldt, hvilket blandt andet er tilfældet, hvis gælden kan inddrives ved udpantning. Gælden skal dog være over 7.500 kr., og indberetning kan ikke ske, hvis låntager har indgået en aftale om henstand eller afdragsvis betaling af studiegælden.

Til nr. 17

Forslaget fremsættes som følge af, at administrationen af stats- og studielån under tilbagebetaling er overført til Hypotekbanken efter § 8, stk. 2, i lov om Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning. Forslaget medfører, at bemyndigelsen til at fastsætte reglerne om gebyr for rykkerbreve og låneoplysninger som følge af for sen eller manglende betaling af de løbende ydelser overføres til finansministeren.

Finansministeren har i forvejen efter tekstanmærkning nr. 58 til finanslovens § 7 adgang til at fastsætte regler om omkostningsbestemte gebyrer for forskellige ekspeditioner i forbindelse med afviklingen af stats- og studielån. Det foreliggende forslag medfører, at også disse gebyrer kan pålægges efter lov om statens uddannelsesstøtte, således at alle bestemmelser om gebyrbetaling i forbindelse med låneafviklingen har hjemmel i SU-loven.